

[Holstein.]

Straffelov, vil denne Lov selvfølgelig vedblive at bestaa.“

Mange Tak for Oplysningen!

„Hvis man derimod mener, at denne Lov kun skal have en kort Levetid, bør man opføre den paa Straffelovens Ophevelsesfortegnelse, saa at den kommer ud af Verden.“

Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at det ærede Medlem Hr. Trier og jeg spilder ikke hans kostbare Tid — jeg ser, at den er for kostbar til, at han kan være her — med at stille Spørgsmaal til ham om Selvfølgeligheder, og vi vil derfor — det tror jeg, jeg tør sige, ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Triers Vegne — bede ham om ikke at besvare vore Spørgsmaal med Selvfølgeligheder, som vi ikke har spurgt ham om.

Det, der interesserede os, var selvfølgelig at faa at vide, hvorledes § 3 i det foreliggende Lovforslag skal afgrænses i Forhold til § 259 i Straffelovforslaget, saafremt § 3 opretholdes og ikke ophæves. Det ærede Medlem Hr. Trier og jeg gaar selvfølgelig ud fra, at en saa livsvigtig og saa storpolitisk betydningsfuld Paragraf som § 3 i det foreliggende Lovforslag, som er et af den højtærede Statsministers vigtigste politiske Aandsprodukter, som er en af de betydningsfuldeste Statsforanstaltninger, han kommer til at gennemføre i denne Samling — vi gaar selvfølgelig ud fra, at en saadan Paragraf ikke vil blive ophævet, naar Straffelovforslaget bliver sat i Kraft. Naturligvis ikke, thi hvad i al Verden vilde Andelsfolket, Venstrefolket og de samvirkende Proprietærforeninger paa Øerne og i Jylland sige, hvis den højtærede Regering mir nichts dir nichts ophævede en af den højtærede Regerings livsvigtigste politiske Foranstaltninger, samtidig med at den gennemførte en ny Straffelov!

En saadan Forudsætning kunde vi selvfølgelig ikke gaa ud fra, da vi rettede vort Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Nej, vi forudsatte, at denne Lovparagraf vilde blive opretholdt, og saa spurgte vi, hvorledes denne Paragraf skulde afgrænses i Forhold til Straffelovforslagets § 259. Jeg tør nok antyde, at den højtærede Justitsminister ikke har givet noget som helst Svar paa dette Spørgsmaal — ikke noget som helst —, og af den simple Grund, at dette Spørgsmaal er ham alt for ubehageligt og alt for vanskeligt at svare paa. Men da det dog gælder om, saa vidt muligt, at komme til Klarhed

over disse Straffebestemmelser, inden vi skal stemme om dem, vil jeg tillade mig at tage Spørgsmaalet op igen.

Forholdet er selvfølgelig det, at Udtrykket „paa uberettiget Maade“ i det foreliggende Lovforslags § 3 a fortiori, naar det i § 1 skal forstaas som „paa retsstridig Maade“, ogsaa i Strafferetslovforslagets Paragraf maa forstaas som „paa retsstridig Maade“ i retlig Forstand. Herefter kommer der til at staa: Den, som ved en hvilken som helst Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse tilsigter paa retsstridig Maade at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, handler ulovligt og paadrager sig foruden Erstatning for Skade Bøder indtil 100 000 Kr. eller simpelt Fængsel.

I denne Lov er der ikke Tale om en Del af det, der er Tale om i Straffelovforslagets § 259, nemlig om Trusel — i § 259 sættes der Straf for Trusel om Vold eller om betydelig Skade paa Gods eller Trusel om Frihedsberøvelse o. s. v. Det kan altsaa ikke være Meningen, at Trusel om en hvilken som helst Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse kan straffes efter det foreliggende Lovforslags § 3, og naar en saadan Trusel ikke kan straffes efter denne § 3, saa maa jeg formode, at Trusel om økonomisk eller personlig Forfølgelse kun kan straffes, for saa vidt den falder ind under Bestemmelserne herom i § 259.

Saa staar der videre: „tilsigter“. Efter Ordene i § 3 er det kun Forsøget, der er strafbart, ikke den fuldbrydede Forbrydelse. Jeg har herom æsket en Forklaring af den højtærede Justitsminister, men jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke Svaret — jeg ved ikke, om der er nogen Jurist her i Salen, der forstaar det, men hvis der er det, vil jeg bede dem om at forklare mig hans Ord, da den højtærede Justitsminister selv er fraværende. Efter at jeg har gjort opmærksom paa, at saaledes som Paragraffen er formuleret, er det kun Forsøget, der straffes, siger den højtærede Justitsminister:

„Ved Ordene „som tilsigter“ — det ses af det følgende — tænkes ikke blot paa, at det „tilsigter““

— ja, det er kun Fortrykket, jeg har, der skulde vel staa: „der tilsigtes“ eller: „den strafskyldige tilsigter“, men der staar altsaa: „det „tilsigter““ —,

„men paa, at det har haft et Resultat.“

Det maa vel være Meningen, at *vedkommende* har opnaaet et Resultat, men der staar altsaa, at *det* har haft et Resultat.